

COM ARRIBAR-HI.

Aquests pous de calç són sobre Cal Romeu, al costat de la carretera que porta a Font-rubí. Per arribar-hi s'ha de seguir la carretera BP-2126 que ve de l'Avellà i seguir en direcció a Font-rubí. Al quilòmetre 3, a mà dreta trobarem un camí que puja cap dins el bosc. Aquest camí l'hem de seguir a peu. És el mateix camí que porta a la font del Fondo. Haurem de pujar una estoneta, veurem a mà dreta la font sota al camí i més enllà uns xiprers gegants. Hi ha un punt en que el camí es bifurca, nosaltres hem de seguir a l'esquerra. El camí continua ara més empinat fins que fa una corba ampla a l'esquerra tot formant una petita explanada. A sota mateix d'aquest tomb, a mà esquerra, trobarem un dels pous de calç. L'altre forn, també en forma de pou, l'hem d'anar a cercar agafant altra cop la carretera en direcció a Font-rubí. Només haurem de recorre uns 300 metres i tornarem a trobar al mig d'un tomb (tomb dels Òbits en diuen) un camí que també puja a mà dreta. Aquest és més a prop, a uns 70 metres el trobarem a mà dreta sobre el camí.

HISTÒRIA.

Els nostres boscos contenen múltiples i petites infraestructures ja en desús. Són d'una època on l'aprofitament del bosc era molt gran. Els forns de calç són una d'aquestes infraestructures, juntament amb les pedreres i les areneres, que proporcionaven a nivell local, els recursos necessaris per construir les masies. En un context social molt diferent, amb els recursos molt més limitats, es mirava de minimitzar els elements a transportar i a comprar. Aquests pous excavats a terra, prop dels camins, s'omplien de pedra formant cercle contra les parets del pou. Al mig, s'omplia de pi, llenya, coscó... i s'hi calava foc. Un foc lent que acabava coent la pedra. Aquesta pedra cuita s'esmicolava fàcilment. Era pedra de calç que barrejada amb arena o terra es feia servir per a construir. Aquesta dos pous concretament rebien pedra de petites pedreres que hi ha més amunt i el destí d'aquesta calç va ser el de construir les cases del barri de Cal Romeu. A la zona hi ha altres pedreres i pous però ja coberts per la terra i la vegetació.

L'INDRET:

Els pous no esdevenen per si mateixos un element molt atractiu per a la visita, si però que ho és el seu entorn. La importància d'aquests pous rau en el seu contingut històric i com a testimonis d'una època i una manera de construir que als més joves ha de sorprendre. A l'estiu i primavera són plens de vegetació, però a l'hivern queden més a la vista. Tot i que la profunditat actual pot haver estat reduïda per la acumulació de sediments ara tenen de dos a tres metres de profunditat i un diàmetre d'uns dos metres, les parets són tallades rectes directament a la pedra i terra dura.